

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty. m a r e k	4 U W A G I
19	Poświadczenie własnoręczności podpisu: a) zasadniczo b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie	190.000 co do każdego podpisu 400.000 za wszystkie podpisy	Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm ² . Stronicę nie w całości zapisaną liczy się za całą.
20	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 11 do 19	1.400.000 od arkusza pierwszego i 280.000 od każdego arkusza następnego	

1114.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 grudnia 1923 r.

w sprawie zastosowania stałej jednostki do podatków: spadkowego i od darowizn.

Na zasadzie art. 5 lit. b i 11 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla przerachowania kwot pieniężnych, zawartych w ustawie z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 33 poz. 263) oraz artykułami 16 do 28 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296), przyjmuje się przeciętną wartość franka złotego z pierwszych trzech miesięcy 1923 r., poprzedzających ogłoszenie ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296).

Wartość ta wynosi 7121 mk.

§ 2. Wskutek przyjęcia powyższej wartości franka złotego kwoty, wymienione w artykule 16 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) i w artykule 8 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 55 poz. 391), przelicza się z niezbędnym zaokrągleniem w następujący sposób:

kwotę 12.000.000 mk. wymienioną w punkcie a) na 1700 fr. zł.

kwotę 4.000.000 mk. wymienioną w punkcie b) na 570 fr. zł.

kwotę 600.000 mk. wymienioną w punkcie c) na 85 fr. zł.

kwotę 6.000.000 mk. wymienioną w ustępie drugim na 850 fr. zł.

Taryfę opodatkowania spadków i darowizn (załącznik 2 do art. 17 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) i załącznik 3 do art. 9 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 55 poz. 391) zastępuje się taryfą, załączoną do niniejszego rozporządzenia.

Kwotę grzywien, wymienioną w art. 18 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) i w art. 32 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 55 poz. 391), przelicza się na 210 franków złotych.

§ 3. Począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r. wymierza się podatek spadkowy i od darowizn we frankach złotych z zastosowaniem załączonej taryfy (§ 2).

W celu obliczenia podatku ustala się wartość przedmiotów spadkowych lub stanowiących przedmiot darowizny w markach polskich wedle przepisów dotychczasowych; następnie zaś wartość tę przelicza się na franki złote, dzieląc sumę marek polskich przez liczbę, wyrażającą wartość franka złotego w dniu ustalenia szacunku (art. 20 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296).

W celu potrącenia długów i ciężarów przelicza się je również na franki złote.

§ 4. Kwoty, wpłacone na podatek spadkowy lub od darowizny, uwzględnia się przy wymiarze podatku według kursu franka złotego w dniu uiszczenia.

§ 5. Przy wymiarach dodatkowych, spowodowanych ujawnieniem przedmiotów spadkowych, nieobjętych decyzją poprzednią, uskutecznioną w markach polskich, za podstawę wymiaru służy wartość tych przedmiotów, ustalona w sposób przepisany w art. 20 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296) oraz w § 3 niniejszego rozporządzenia).

Stopę podatku określa się wedle taryfy, załączonej do niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem jednak łącznej wartości całego majątku spadkowego, przyczem wartość majątku, poddanego wymiarowi poprzedniemu, służąca jedynie do ustalenia stopy podatku, przelicza się na franki złote według kursu, jaki istniał w dniu otwarcia spadku, względnie w dniu dokonania szacunku, stosownie do tego, jakie przepisy zostały w tej mierze zastosowane przy wymiarze poprzednim.

§ 6. W przypadkach, w których przed dniem 1 stycznia 1924 r. nastąpił wymiar podatku spadkowego lub od darowizny, a wymierzony podatek nie został jeszcze do tego dnia całkowicie zapłacony, należy niewpłaconą kwotę podatku przeliczyć na franki złote (art. 2 ustawy), dzieląc należną sumę marek polskich przez liczbę, wyrażającą kurs franka złotego, który obowiązywać będzie w dniu 1 stycznia 1924 r.

Przepis powyższy stosuje się również do przerechowania niewpłaconych do dnia 1 stycznia 1924 r. grzywien, nałożonych z powodu przekroczenia przepisów o podatku spadkowym i od darowizn, kar za zwłokę narosłych do tego dnia, wreszcie kosztów egzekucyjnych.

Podatek odroczone lub rozłożony na raty zezwoleniem, wydanym po dniu 23 kwietnia 1923 r., a do dnia 1 stycznia 1924 r. nie zapłacony, przelicza się na franki złote w sposób następujący:

- a) jeśli normalny ustawowy termin płatności podatku przypadał przed dniem 1 października 1923 r., ustala się przedewszystkiem wysokość podatku w markach polskich w sumie, jaka wypadnie z pomnożenia całej zaległej niezapłaconej kwoty odroczonego podatku przez wykładniki, ustanowione w rozp. Min. Skarbu z dnia 14 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 61, poz. 452), względnie z dnia 15 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 93, poz. 744), zgodnie z przepisem art. 23 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296). Następnie sumę tę dzieli się przez liczbę 165.472,5, wyrażającą wartość franka złotego w miesiącu październiku 1923 r.,
- b) jeśli normalny ustawowy termin płatności przypadał po dniu 30 września 1923 r., dzieli się całą odroczone lub rozłożoną na raty a niewpłaconą sumę podatku przez liczbę,

wyrażającą wartość franka złotego w dniu wydania decyzji o wymiarze podatku.

§ 7. W przypadkach, w których przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia ma być uwzględniona wartość franka złotego za czas do 1 stycznia 1924 r., należy uwzględnić ją wedle następującej tabeli:

Liczba	Oznaczenie okresu dla którego ustala się wartość	Wartość franka złotego w markach pol.
1	do końca 1919 r.	8,68
2	I kwartał 1920 r.	28,8
3	II " " " " " "	35,4
4	III " " " " " "	41,7
5	IV " " " " " "	82,9
6	I " " 1921 r.	157,7
7	II " " " " " "	190
8	III " " " " " "	560,1
9	IV " " " " " "	715,3
10	I " " 1922 r.	713,3
11	II " " " " " "	787,2
12	III " " " " " "	1.358,1
13	IV " " " " " "	2.886,9
14	styczeń 1923 r.	5.015,5
15	lutych " " " " " "	8.032,7
16	marzec " " " " " "	8.291
17	kwiecień " " " " " "	8.586,3
18	maj " " " " " "	9.479,1
19	czerwiec " " " " " "	16.042,6
20	lipiec " " " " " "	24.475,5
21	sierpień " " " " " "	46.209
22	wrzesień " " " " " "	53.764,3
23	październik " " " " " "	165.472,5
24	listopad " " " " " "	360.541,6
25	grudzień " " " " " "	—

§ 8. Jeśli przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia wyniknie kwota franków złotych więcej niż o jednym miejscu dziesiętnym, a zarazem setne części franka złotego wynoszą 5 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do pełnej dziesiątej części franka złotego; w przeciwnym razie setne i dalsze części franka złotego opuszcza się.

§ 9. Uiszczenie podatku od spadku lub darowizny, obliczonego we frankach złotych, uskutecznia się w markach polskich, według wartości franka złotego w dniu uiszczenia podatku.

Jeśli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie, dokonanego przy wpłacie podatku, wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez dziesięć tysięcy, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do kwoty podzielnej przez dziesięć tysięcy; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5000, to cyfry te zastępuje się zerami.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. i ma zastosowanie na

¹⁾ Przeciętą wartość franka złotego za miesiąc grudzień ogłoszoną zostanie rozporządzeniem oddzielnym.

całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Z dniem tym przestają obowiązywać następujące przepisy ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U.

R. P. № 44, poz. 296): art. 17 ustęp ostatni; art. 19; art. 20 ustęp ostatni; art. 23 oraz art. 25, o ile w nim powołany jest art. 23 tejże ustawy.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Załącznik do § 2 rozp. Min. Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. poz. 1114.

TARYFA OPODATKOWANIA SPADKÓW I DAROWIZN.

Pozycja	Określenie podatnika według jego znamion osobistych, w szczególności według jego stosunku do spadkodawcy lub darującego	Czysta wartość otrzymanego majątku we frankach złotych:														
		do 85	ponad 85 do 280	ponad 280 do 420	ponad 420 do 850	ponad 850 do 1.700	ponad 1.700 do 3.370	ponad 3.370 do 6.750	ponad 6.750 do 12.650	ponad 12.650 do 21.000	ponad 21.000 do 33.750	ponad 33.750 do 50.600	ponad 50.600 do 67.500	ponad 67.500 do 84.350	ponad 84.350 do 140.600	ponad 140.600
		Podatek wymierza się według niżej podanej stopy procentowej														
		a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o
1	Małżonek. Zstępny . . .	—	—	—	—	—	3	4	5	6	8	10	12	14	17	25
2	Wstępny. Przysposobiony. Zięć lub synowa . . .	—	3	4	5	6	7	8	10	12	15	18	21	25	25	25
3	Rodzeństwo rodzone lub przyrodnie. Dzieci rodzeństwa. Pasierb . . .	—	4	6	8	11	14	17	20	23	26	29	32	36	36	36
4	Krewni do 4 stopnia, wyżej nie wymienieni (rodzeństwo rodziców, rodzeństwo dziadków, wnukowie rodzeństwa, rodzeństwo stryjeczne lub cioteczne)	—	7	9	11	14	17	20	24	28	32	36	40	45	45	45
5	Fundacja, zakład, zrzeszenie lub związek samorządny, mające siedzibę w Państwie Polskiem — co do majątku, otrzymanego na podstawie rozporządzenia ostatniej woli lub darowizny na cele dobroczynne, nauki lub nauczania	—	—	—	3 ¹⁾	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
6	Inni	—	10	14	18	22	26	30	35	40	45	50	55	60	60	60

¹⁾ Stawkę tę stosuje się tylko do majątków, wynoszących ponad 460 franków złotych (art. 16 punkt b).